

[Ninn-Hansen.]

gård gav, at disse ledelser, indsat og indvalgt af aktionærerne, er ude på at frarøve andre noget? Er det det svar, man giver dansk erhvervsliv fra fremskridtspartiets side?

Så har jeg bemærket, at fremskridtspartiet en gang imellem taler om fra denne tallerstol, at de er det næststørste arbejderparti. Denne sag viser i hvert fald, at det er det mest lønmodtagerfjendtlige parti, for her kan man gennemføre noget af interesse for lønmodtagerne, uden at det reelt går fra andre, men end ikke det vil man være med til, og selv om alle led på betydelige danske virksomheder anmoder om en lovgivning, sætter fremskridtspartiet sig imod dette. Det er virkelig lønmodtagerfjendtlig politik, samtidig med at det er en erhvervsfjendtlig politik. Og så kan hr. Glistrup jo se, hvordan han vil bortforklare dette.

Glistrup (FP):

Især hr. Ninn-Hansens første indlæg bestod stort set af aldeles ubegrundede uhøfligheder, der ikke burde tolereres i noget parlament.

Han sagde faktisk kun to ting i det indlæg. Det ene var forkert, og det andet et selvdementi. Det, der var forkert var, at han sagde: det er jo børsnoterede aktieselskaber, det her drejer sig om. Nej, hr. Ninn-Hansen, det her drejer sig for 94 pct.s vedkommende om ikke-børsnoterede selskaber. Det drejer sig om de aktieselskaber og anpartsselskaber, vi har uden nogen som helst begrænsning, og derfor er de børsnoterede selskaber en lille, i denne forbindelse forholdsvis ligegyldig, dråbe, når vi skal finde frem til, hvad dette forslag drejer sig om.

Selvdementiet kom på den måde, at hr. Ninn-Hansen startede med at sige: ja men det her har jo ikke noget med socialisme at gøre, det har noget at gøre med den borgerlige linje, og hvad hr. Ninn-Hansen ellers sagde, og derefter sagde han: disse mindretalsaktionærer, der stritter imod, at man stjæler deres aktier, ved jo ikke selv, hvad der er i deres egen interesse. Man tager i virkeligheden ikke noget fra dem, de bliver meget rigere, fordi det kloge flertal, der kan administrere på deres vegne, så glimrende kan sørge for, at de får det meget bedre.

Hvis de virkelig får det bedre, stemmer de selv for, og så er sådan en regel som den, vi gennemfører, ikke nødvendig. Men det hører nu engang også til den ideologi, som jeg troede hr. Ninn-Hansen gik ind for, indtil jeg hørte hans titoistiske forelæsning, at det var således, at han mente, at det enkelte menneske selv må afgøre, hvad der er i det enkelte menneskes egen interesse. Og det, der er det ganske enkle i denne sag, er i og for sig ikke så meget, om man kender aktieselskabsret eller ej, det er bare, om man kender det helt fundamentale bud fra Moseloven: du må ikke stjæle, for det her er kun én eneste ting og intet andet, det er tyveri. Der er ikke noget som helst andet i det. Enhver kan selvfølgelig sige sig selv, at man kan ikke give noget til nogen, som der er tale om her, uden at tage noget fra andre. Så enkelt og så simpelt ligger det med hensyn til disse forslag. At der så er nogle pressionsgrupper hist og her, der kan komme og sige: vi vil gerne have vores interesser tilgodeset. Det kan man finde inden for alle lejre, det kan man finde hos børnehavelærere, pædagoger, universitetsfolk og selvfølgelig også hos dem, der er ansat i Den Kongelige Porcelainsfabrik og andre steder. De vil gerne tage noget fra andre. Hvis der var tale om at dele ud til medarbejderne, kunne de dele ud af det, de selv ejede, men det, dette forslag går på, er, at man skal dele ud af, hvad andre mennesker ejer, ganske typisk, hvad enker efter stiftere af selskaber ejer. Det er først og fremmest at tage enkens skærv, det her drejer sig om. Og derfor er lovgivning ikke nødvendig, hvis man vil lade enken beholde sin egen skærv, men bevares, vil man tage den, så kan man jo godt i hr. Ninn-Hansens terminologi kaldes lønmodtagerfjendtlig. Nu vil jeg jo nok i stedet for foretrække at bruge den terminologi, at vi respekterer mennesker, og vi respekterer, hvad mennesker ejer, men det gør hr. Ninn-Hansen åbenbart ikke.

Lysholt Hansen (S):

Det rørte mig dybt at høre den interesse, hr. Glistrup viste disse aktieselskaber og retten til at give medarbejderaktier. Jeg forstår, at det er noget, der ligger hr. Glistrup meget på sinde, og det må jo så være specielt på baggrund af, at ingen af de